

Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 25 януари 2021 г.
(OR. en)

5612/21

Междуетноститутуционално досие:
2021/0023 (NLE)

JAI 59
FRONT 24
VISA 19
SAN 36
TRANS 28
COMIX 48

ПРИДРУЖИТЕЛНО ПИСМО

От:	Генералния секретар на Европейската комисия, подписано от г-жа Martine DEPREZ, директор
Дата на получаване:	25 януари 2021 г.
До:	Г-н Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, генерален секретар на Съвета на Европейския съюз
№ док. Ком.:	COM(2021) 39 final
Относно:	Предложение за ПРЕПОРЪКА НА СЪВЕТА относно временното ограничение на неналожителните пътувания в ЕС и възможното премахване на това ограничение, изменяща Препоръка (ЕС) 2020/912 на Съвета

Приложено се изпраща на делегациите документ COM(2021) 39 final.

Приложение: COM(2021) 39 final

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 25.1.2021 г.
COM(2021) 39 final

2021/0023 (NLE)

Предложение за

ПРЕПОРЪКА НА СЪВЕТА

**относно временното ограничение на неналожителните пътувания в ЕС и
възможното премахване на това ограничение, изменяща Препоръка (ЕС) 2020/912
на Съвета**

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

• Основания и цели на предложението

Основания и цели на предложението

На 10 март 2020 г. държавните и правителствените ръководители на ЕС изтъкнаха необходимостта от съвместен европейски подход към пандемията от COVID-19. На 16 март 2020 г. Комисията прие съобщение¹, с което препоръчва временно ограничение на неналожителните пътувания от трети държави до територията на ЕС+². На 17 март 2020 г. лидерите на ЕС се съгласиха да действат координирано по външните граници въз основа на препоръката на Комисията. Като последващи действия на постигнатото съгласие всички държави — членки на ЕС (с изключение на Ирландия), и всички асоциирани към Шенген държави (наричани по-нататък „държавите членки“) взеха решения на национално равнище за прилагане на ограничението за пътуване³. Оттогава това ограничение беше удължавано няколко пъти⁴.

На 11 юни 2020 г. Комисията прие съобщение⁵, в което се препоръчва удължаване на срока на ограничението за пътуване до 30 юни 2020 г. и се установява подход за постепенно премахване на ограничението на неналожителните пътувания в ЕС, считано от 1 юли 2020 г. На 26 юни Комисията прие предложение за препоръка на Съвета за ограничение на неналожителните пътувания до ЕС⁶.

Съветът прие тази препоръка на 30 юни 2020 г.⁷. Оттогава тя беше изменяна пет пъти — на 16 юли, 30 юли, 7 август, 22 октомври и 17 декември 2020 г., за да се актуализира списъкът в приложение I на третите държави, за които ограничението на неналожителните пътувания до ЕС може да бъде отменено. 8 държави бяха извадени от първоначалния списък от 15 държави, а една държава — Сингапур, беше добавена, с което общият брой на държавите, от които понастоящем неналожителните пътувания до ЕС следва да са възможни, става 8 държави (и 2 специални административни региона на държава).

Същевременно епидемичната обстановка в Европейския съюз се влоши през есента и стана още по-нестабилна с появата на варианти на COVID-19. Като първа мярка Комисията реагира на това развитие с приемането на Препоръка на Комисията от 22 декември 2020 г. относно координиран подход към пътуванията и транспорта в отговор на щам на SARS-CoV-2, наблюдаван в Обединеното кралство⁸.

¹ COM(2020) 115, 16 март 2020 г.

² „Територията на ЕС+“ включва всички държави — членки на Шенген (включително България, Хърватия, Кипър и Румъния), както и четирите асоциирани към Шенген държави. Тя включва също Ирландия и Обединеното кралство, ако решат да се съобразят с мярката.

³ Обединеното кралство също беше насърчено да прилага това временно ограничение за пътуване, но взе решение да не го прави. Тъй като до края на преходния период гражданите на Обединеното кралство продължават да бъдат третирани по същия начин като гражданите на ЕС, те са освободени от ограничението за пътуване.

⁴ COM(2020) 148, 8 април 2020 г., и COM(2020) 222, 8 май 2020 г.

⁵ COM(2020) 399, 11 юни 2020 г.

⁶ COM(2020) 287, 26 юни 2020 г.

⁷ Препоръка (ЕС) 2020/912 на Съвета от 30 юни 2020 г. относно временното ограничение на неналожителните пътувания в ЕС и възможното премахване на това ограничение.

⁸ C(2020) 9607 final.

Както се отбелязва в съобщението на Комисията от 19 януари 2021 г., озаглавено „Единен фронт за борба с COVID-19“⁹, благодарение на научните иновации и забележителните политически и промишлени усилия това, което обикновено отнема десет години, беше постигнато за десет месеца, и със започването на бързи и масивни ваксинационни кампании милиони европейци ще бъдат ваксинирани срещу COVID-19.

Въпреки това, тъй като броят на заразените се увеличава и докато не бъде извършено ваксиниране в достатъчен мащаб, за да бъде преодоляна пандемичната вълна, ще са необходими непрекъсната бдителност, противоепидемични мерки и държавен здравен контрол. ЕС и държавите членки трябва да действат незабавно, за да ограничат риска от потенциално по-тежка трета вълна на заразяване, характеризираща се с по-заразни нови щамове на вируса, които вече присъстват в цяла Европа.

Тези нови щамове на вируса¹⁰ са реална и сериозна причина за безпокойство. Въпреки че понастоящем няма доказателства, че те причиняват по-тежко заболяване, твърди се, че тези варианти са някъде между 50 % и 70 % по-заразни¹¹. Това означава, че вирусът може да се разпространява по-лесно и по-бързо, което увеличава тежестта върху претоварените здравни системи. Това е една от вероятните причини за значителното увеличение на случаите в повечето държави членки през последните седмици.

В резултат на това пътуванията ще продължат да представляват особено предизвикателство. Следва категорично да се препоръчва да не се извършват никакви неналожителни пътувания, особено до и от области с висок риск, докато епидемичната обстановка не се подобри значително.

- **Съгласуваност с действащите разпоредби в тази област на политиката**

Тази препоръка служи за прилагане на съществуващите разпоредби в областта на политиката, а именно извършването на проверки на лицата и ефективното наблюдение при преминаването на външните граници.

- **Съгласуваност с други политики на Съюза**

Тази препоръка е в съответствие с другите политики на Съюза, включително политиките в областта на външните отношения и общественото здраве.

Критериите в Препоръката се отнасят до средния за ЕС 14-дневен кумулативен брой на уведомленията за случаи на COVID-19 към 15 юни 2020 г., докато в Препоръката на Съвета относно координиран подход за ограничаване на свободното движение в отговор на пандемията от COVID-19, приета на 13 октомври 2020 г., се използват допълнителни критерии, а именно интензивността на тестването и процента на положителните проби.

Критериите, използвани в Препоръката на Съвета от 13 октомври 2020 г., отразяват най-новите научни становища и Препоръката на Съвета относно неналожителните пътувания до ЕС следва да бъде преразгледана в същата светлина. Разликите между правото на свободно движение на гражданите на ЕС и дългосрочно пребиваващите в ЕС лица, от една страна, и пътуванията от трети държави, от друга страна, не позволяват праговете, определени в Препоръката на Съвета от 13 октомври, да се

⁹ COM(2021) 35 final.

¹⁰ Варианти „B.117“ и „501Y.V2“.

¹¹ Оценка на риска на ECDC: риск, свързан с разпространението в ЕС/ЕИП на нови варианти на SARS-CoV-2, поражащи безпокойство.

прилагат автоматично. Въпреки това критериите и процедурите, определени в Препоръката на Съвета от 13 октомври, могат да послужат за пример и в настоящия контекст.

2. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ, СУБСИДИАРНОСТ И ПРОПОРЦИОНАЛНОСТ

• Правно основание

Договорът за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), и по-специално член 77, параграф 2, букви б) и д) и член 292, първо и второ изречение, от него.

• Субсидиарност (при неизключителна компетентност)

Член 292 от ДФЕС позволява на Съвета да приема препоръки. Съгласно първото изречение от тази разпоредба Съветът приема препоръки, а съгласно второто изречение от тази разпоредба Съветът действа по предложение на Комисията във всички случаи, когато Договорите предвиждат той да приема актове по предложение на Комисията.

Това се прилага в настоящата ситуация, тъй като един последователен подход по външните граници изисква общо решение. Член 77, параграф 2, буква б) от ДФЕС предвижда мерки за контрол на лица, преминаващи външните граници, а член 77, параграф 2, буква д) от ДФЕС предвижда липсата на всякакъв контрол на лицата, независимо от тяхното гражданство, при преминаване на вътрешните граници. Мерките въз основа на член 77, параграф 2 от ДФЕС се приемат от Европейския парламент и Съвета в съответствие с обикновената законодателна процедура. В съответствие с член 289, параграф 1 от ДФЕС обикновената законодателна процедура се провежда по предложение на Комисията.

• Пропорционалност

При изготвянето на настоящото предложение са взети предвид променящата се епидемична обстановка и всички налични съществени доказателства. Органите на държавите членки и асоциираните към Шенген държави продължават да носят отговорност за изпълнението на предложената препоръка на Съвета. Поради това предложението е подходящо за постигане на преследваната цел и не излиза извън рамките на това, което е необходимо и пропорционално.

• Избор на инструмент

Настоящото предложение има за цел да измени Препоръка (ЕС) 2020/912 на Съвета. За тази цел е необходима друга препоръка на Съвета.

3. РЕЗУЛТАТИ ОТ ПОСЛЕДВАЩИТЕ ОЦЕНКИ, КОНСУЛТАЦИИТЕ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ И ОЦЕНКИТЕ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

• Последващи оценки/проверки за пригодност на действащото законодателство

Не се прилага.

• Консултации със заинтересованите страни и оценка на въздействието

В настоящото предложение са взети предвид обсъжданията с държавите членки след въвеждането на първите временни ограничения. Не беше предприета оценка на

въздействието, въпреки че за предложението са взети предвид променящата се епидемична обстановка и всички налични релевантни доказателства.

- **4. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА**

Няма.

Предложение за

ПРЕПОРЪКА НА СЪВЕТА

относно временното ограничение на неналожителните пътувания в ЕС и възможното премахване на това ограничение, изменяща Препоръка (ЕС) 2020/912 на Съвета

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 77, параграф 2, букви б) и д) и член 292, първо и второ изречение, от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като има предвид, че:

- (1) На 30 юни 2020 г. Съветът прие Препоръка (ЕС) 2020/912 относно временното ограничение на неналожителните пътувания в ЕС и възможното премахване на това ограничение¹².
- (2) Критериите, определени в Препоръка (ЕС) 2020/912 на Съвета, се отнасят до средния за ЕС 14-дневен кумулативен брой на уведомления за случаи на COVID-19 към 15 юни 2020 г. В Препоръката на Съвета относно координиран подход за ограничаване на свободното движение в отговор на пандемията от COVID-19, приета на 13 октомври 2020 г., се използват допълнителни критерии, които отразяват най-новите научни становища¹³.

Новите варианти на вируса SARS CoV-2 са сериозна причина за безпокойство. Твърди се, че вариантите са някъде между 50 % и 70 % по-заразни¹⁴, което увеличава тежестта върху здравните системи.

Поради това критериите и праговете, определени в Препоръка (ЕС) 2020/912, следва да бъдат актуализирани.

- (3) На 22 декември 2020 г. Комисията реагира на появата на един такъв вариант с приемането на Препоръка относно координиран подход към пътуванията и транспорта в отговор на щама на SARS-CoV-2, наблюдаван в Обединеното кралство¹⁵.

¹² Препоръка (ЕС) 2020/912 на Съвета от 30 юни 2020 г. относно временното ограничение на неналожителните пътувания в ЕС и възможното премахване на това ограничение (ОВ L 208 I, 1.7.2020 г., стр. 1).

¹³ Препоръка (ЕС) 2020/1475 на Съвета от 13 октомври 2020 г. относно координиран подход за ограничаване на свободното движение в отговор на пандемията от COVID-19 (ОВ L 337, 14.10.2020 г., стр. 3).

¹⁴ Оценка на риска на ECDC: Риск, свързан с разпространението в ЕС/ЕИП на нови варианти на SARS-CoV-2, пораждащи безпокойство: <https://www.ecdc.europa.eu/en/publications-data/covid-19-risk-assessment-spread-new-sars-cov-2-variants-eueea>.

¹⁵ C(2020) 9607 final.

- (4) На 19 януари 2021 г. в съобщението си „Единен фронт за борба с COVID-19“ Комисията призова за спешни действия за ограничаване на риска от потенциално по-тежка трета вълна на заразяване.
- (5) В същото съобщение Комисията също подчертава, че следва категорично да се препоръчва да не се извършват никакви неналожителни пътувания, особено до и от области с висок риск, докато епидемичната обстановка не се подобри значително.
- (6) На 21 януари 2021 г. Европейският център за профилактика и контрол върху заболяванията публикува последната си оценка на риска относно разпространението на новите варианти на SAR-CoV-2, които будят тревога в ЕС/ЕИП¹⁶, като препоръча предприемането на по-стриктни мерки и издаването на насоки за избягване на неналожителните пътувания, включително за целите на забавяне на проникването и разпространението на новите, бъдещи тревога варианти на SAR-CoV-2. В допълнение към препоръките срещу извършването на неналожителни пътувания и ограниченията за пътуване за заразените лица, следва да се запазят мерките, свързани с пътуванията, като например тестването и поставянето под карантина на пътуващите, по-специално за пътуващите от райони с по-голяма честота на новите варианти. Ако, според насоките на Европейския център за профилактика и контрол върху заболяванията относно геномното секвениране, нивото на секвенирането все още е недостатъчно, за да може да се изключи възможността за по-голяма честота на новите варианти, следва да се обмислят и пропорционални мерки за пътуванията от места, в които е налице постоянно високо ниво на предаване на вируса в общността.
- (7) В устните заключения, направени след видеоконференцията на членовете на Европейския съвет на 21 януари 2021 г., председателят на Европейския съвет отбелязва, че може да са необходими мерки за ограничаване на неналожителните пътувания до и в рамките на ЕС, за да се ограничи разпространението на вируса, и призова Съвета да преразгледа препоръките си относно вътрешните за ЕС пътувания и неналожителните пътувания до ЕС с оглед на рисковете, породени от новите варианти на вируса.
- (8) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 22 относно позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и към ДФЕС, Дания не участва в приемането на настоящата препоръка и не е обвързана от нея, нито от нейното прилагане. Доколкото тази препоръка представлява развитие на достиженията на правото от Шенген, в срок от шест месеца след вземането на решение от Съвета относно настоящата препоръка Дания взема решение, в съответствие с член 4 от посочения протокол, дали да я приложи.
- (9) Настоящата препоръка представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, в които Ирландия не участва в съответствие с Решение

¹⁶ Европейски център за профилактика и контрол на заболяванията. Риск, свързан с разпространението в ЕС/ЕИП на нови варианти на SARS-CoV-2, поражащи безпокойство, първа актуализация — 21 януари 2021 г. Европейски център за профилактика и контрол върху заболяванията (ECDC): Стокхолм; 2021 г. Може да бъде намерено на следния адрес: <https://www.ecdc.europa.eu/sites/default/files/documents/COVID-19-risk-related-to-spread-of-new-SARS-CoV-2-variants-EU-EEA-first-update.pdf>.

2002/192/ЕО на Съвета¹⁷. Следователно Ирландия не участва в нейното приемане и не е обвързана от нея, нито от нейното прилагане.

- (10) По отношение на Исландия и Норвегия настоящата препоръка представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Споразумението, сключено между Съвета на Европейския съюз, от една страна, и Република Исландия и Кралство Норвегия, от друга страна, за асоциирането на последните в процеса на изпълнение, прилагане и развитие на достиженията на правото от Шенген, които попадат в областта, посочена в член 1, буква А от Решение 1999/437/ЕО на Съвета¹⁸.
- (11) По отношение на Швейцария настоящата препоръка представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоциирането на Конфедерация Швейцария към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген, които попадат в областта, посочена в член 1, буква А от Решение 1999/437/ЕО¹⁹, във връзка с член 3 от Решение 2008/146/ЕО на Съвета²⁰.
- (12) По отношение на Лихтенщайн настоящата препоръка представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Протокола между Европейския съюз, Европейската общност, Конфедерация Швейцария и Княжество Лихтенщайн относно присъединяването на Княжество Лихтенщайн към Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоциирането на Конфедерация Швейцария към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген, които попадат в областта, посочена в член 1, буква А от Решение 1999/437/ЕО²¹, във връзка с член 3 от Решение 2011/350/ЕС на Съвета²²,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ПРЕПОРЪКА:

Препоръка 2020/912 на Съвета относно временното ограничение на неналожителните пътувания в ЕС и възможното премахване на това ограничение ²³се изменя, както следва:

1. Втората алинея на точка 1 се заменя със следното:

¹⁷ Решение 2002/192/ЕО на Съвета от 28 февруари 2002 г. относно искането на Ирландия да участва в някои разпоредби от достиженията на правото от Шенген (ОВ L 64, 7.3.2002 г., стр. 20).

¹⁸ ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 36.

¹⁹ ОВ L 53, 27.2.2008 г., стр. 52.

²⁰ Решение 2008/146/ЕО на Съвета от 28 януари 2008 г. за сключване от името на Европейската общност на Споразумение между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария за асоцииране на Конфедерация Швейцария към въвеждането, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген (ОВ L 53, 27.2.2008 г., стр. 1).

²¹ ОВ L 160, 18.6.2011 г., стр. 21.

²² Решение 2011/350/ЕС на Съвета от 7 март 2011 г. за сключване от името на Европейския съюз на Протокола между Европейския съюз, Европейската общност, Конфедерация Швейцария и Княжество Лихтенщайн относно присъединяването на Княжество Лихтенщайн към Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоциирането на Конфедерация Швейцария към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген, по отношение на премахването на проверките по вътрешните граници и движението на хора (ОВ L 160, 18.6.2011 г., стр. 19).

²³ Препоръка (ЕС) 2020/912 на Съвета от 30 юни 2020 г. относно временното ограничение на неналожителните пътувания в ЕС и възможното премахване на това ограничение (ОВ L 208 I, 1.7.2020 г., стр. 1).

„За да се определят третите държави, за които настоящото ограничение на неналожителните пътувания в ЕС следва да бъде отменено, трябва да се вземат предвид епидемичната обстановка в съответните трети държави и допълнителните критерии, определени в настоящата препоръка.“

2. Точка 2 се заменя със следното:

„По отношение на епидемичната обстановка следва да се прилагат следните критерии:

- „14-дневния кумулативен брой на уведомленията за случаи на COVID-19“, т.е. общият брой на новосъобщените случаи на COVID-19 на 100 000 души от населението през предходните 14 дни;
- „интензивността на тестването“, т.е. броят на направените проби за инфекция с COVID-19 на 100 000 души от населението през предходните седем дни;
- „процента на положителните проби“, т.е. процентът на положителните проби от всички направени тестове за инфекция с COVID-19 през предходните седем дни;
- естеството на съществуващия в дадена държава вирус, по-специално дали са открити пораздащи безпокойство варианти на вируса. Варианти, пораздащи безпокойство, са вариантите, идентифицирани като такива от Европейския център за профилактика и контрол върху заболяванията (ECDC) или, по координиран начин, от органите на държавите членки.

За да бъдат включени в приложение I, третите държави следва да отговарят на следните прагове: 14-дневен кумулативен брой на уведомленията за случаи на COVID-19 не повече от 25, интензивност на тестването над 300 и процент на положителните проби не повече от 4 %.“

3. Точка 4 се изменя, както следва:

а) втората алинея се заменя със следното:

„Ограниченията за пътуване могат да бъдат изцяло или частично отменени или повторно въведени за конкретна трета държава, която вече е посочена в приложение I, в съответствие с промените в някои от условията, посочени по-горе, и вследствие на това — в оценката на епидемичната обстановка. Следва да се прилага бързо вземане на решения, в случай че обстановката в трета държава се влоши бързо, и по-специално когато се установи голяма честота на пораздащи безпокойство варианти на вируса.“

б) Добавя се следната нова алинея:

„При премахването на временното ограничение на неналожителните пътувания до ЕС по отношение на третите държави, изброени в приложение I, държавите членки следва според конкретния случай да вземат предвид реципрочността, предоставена за територията на ЕС+“.

4. След точка 4 се вмъква следната нова точка:

„Държавите членки следва категорично да препоръчват да не се извършват неналожителни пътувания от територията на ЕС+ до държави, различни от изброените в приложение I.“

5. Последващите точки се преномерират съответно.

6. Новата точка 6 се изменя, както следва:

- а) втората алинея се заличава.
- б) последната алинея се заменя със следното:

„Списъкът със специфичните категории пътуващи с ключови функции или нужди от първостепенно значение, посочени в приложение II, може да се преразглежда от Съвета въз основа на предложение на Комисията, в зависимост от съображения от социален и икономически характер, както и от цялостната оценка на развитието на епидемичната обстановка, въз основа на методиката, критериите и информацията, посочени по-горе.“

7. Новата точка 7 се заменя със следното:

„Държавите членки следва да изискват от лицата, пътуващи по каквато и да е причина, наложителна или не, функция, ключова или не, или необходимост от първостепенно значение или не, с изключение на транспортните и пограничните работници, да са получили отрицателен резултат за COVID-19 въз основа на тест за полимеразна верижна реакция (PCR), направен не по-рано от 72 часа преди заминаването, и да представят подходящо доказателство за такъв резултат в определена от органите форма.

Лицата, посочени в точка 6, букви а) и б), следва да имат възможност да извършат теста след пристигането си. Това не засяга задължението за подлагане на допълнителни мерки, включително карантина, след пристигането.

Освен това държавите членки могат да изискват самоизолация, карантина и проследяване на контактите за период до 14 дни, както и извършването на допълнителни тестове за COVID-19 през същия период, ако това бъде счетено за необходимо, при условие че държавите членки налагат същите изисквания за собствените си граждани, когато пътуват от тази трета държава. Държавите членки следва да наложат тези изисквания за пътниците, пристигащи от трета държава, в която е открит пораздащ безпокойство вариант на вируса, и по-специално карантина при пристигане и допълнително тестване при пристигането или след него.

По отношение на пътувания, предприети във връзка с ключови функции или нужди от първостепенно значение, посочени в приложение II:

- Държавите членки могат да решат по координиран начин да отменят някои или всички от горепосочените мерки в случаите, когато такава мярка би възпрепятствала самата цел на пътуването;
- По отношение на транспортните и пограничните работници държавите членки не следва да изискват повече от отрицателни бързи тестове за антигени при пристигането си в зоната на ЕС+;
- Екипажите на въздухоплавателни средства следва да бъдат освободени от подлагането на тест, ако престоят им в трета държава е бил по-кратък от 12 часа, освен ако пристигат от трета държава, в която е открит пораздащ безпокойство вариант на вируса, като в този случай те следва да подлежат на пропорционално тестване.

Това не засяга общите изисквания в областта на общественото здраве, които могат да бъдат наложени от държавите членки, като например физическо дистанциране и изискване за носене на маска.“

8. След новата точка 7 се вмъква следната нова точка:

„Държавите членки следва да изискват от лицата, влизащи в ЕС, да представят формуляри за локализиране на пътниците, в съответствие с приложимите изисквания за защита на данните. Следва да се изготви общ европейски формуляр за локализиране на пътниците, който да може да се използва от държавите членки. Когато е възможно, следва да се използва цифров вариант на информацията за локализиране на пътниците, за да се опрости обработването и да се ускори проследяването на контактите, като същевременно се гарантира еднакъв достъп за всички граждани на трети държави.

9. Последващите точки се преномерират съответно.

Съставено в Брюксел на [...] година.

*За Съвета
Председател*